ఆంధ్రభూమి వివిధ వార్షికోత్సవ సంచిక

ఆదివారం 14-11-1965

ఇందులో ఎవరు దోషి

—"ముంజులూరు"

సాయంత్రమైంది. పొద్దుతూలింది. బాగ లిక్షుల మీద వేసుకొని ఎడమ తోలుకుంటూ ఇంటిముఖం పట్టాడు. రామపురం గ్రామంలో వీధులగుండా కేళాలయ మండపంవద్దకు వచ్చాడు. మండపంమీద గ్రామస్థులు. కాల కేపానికి చేశారు. పనిశాలయమంటుపం పై కూర్చుండి—దూరాన్నుంచి వస్తున్న తనమనుమాచి దగ్గరకువెళ్లాగా వెళ్లాక్లు మాట్లాడుకోవటం మానేసినట్లు గమనించాడు. ఏ విషయాన్ని గురించో కూడా ఊహిస్తూ ముందుకు పోగా పోయాడు. రామపులు తనమనుమగయ్యే వరకు వాళ్ళంతా నిశ్శబ్దంగా వుండి పోయారు.

కూర్చున్న వాళ్లలో ఒకనగు "చూశారా,అదొంగ పెధవపనిమ్మాను తిని తున్నపోతులా బలిసిపోతున్నాడు. అదే మరోకరైతే తలెత్తుకొని నలు గురిలో తిరిగేవాడా?ఆరోజే ఏమయ్యో గొయ్యో చూపులేనేవాడు లేకపోతే ఊరూరు విడిచిపెట్టిపోయేవాడు—" అని అన్నాడు.

రెండోవాడు అందుకున్నాడు.

"నిజం చెప్పావ్! అవాడు శ్రీపతి గారు అడ్డొచ్చారు. లేకపోతే వాలుగు తన్ని పోలీసులకు అప్పగించే వాళ్ళం గదా!"

"వద్దన్నావు లేకా మీలాంటి వాళ్ళు వదిలుకుంటే కలిని నిలబెడ్డా వాడి వేమీచేయ లేదు....వాళ్ళూడకొట్టి మూలకు వెట్టే పోడు."

"వాడా! వాడిసంగతి నీకు బాగా తెలియదు. అదొంగ బుద్ధివున్నవాడు వీ వాడో ఒకవాడు మాకుచిక్కకపోడు.... అవుడే తెలుస్తుంది. ఎవరికాళు ఎవరు విరగ్గొడుతారో—"

"పిచ్చివాడా! మీద్వమిలో వాడు దొంగే!నిజానికి నీఇంటోగాని వాఇంట్లో గాని దొంగతనం చేయలేదు పైగా ఎవరింట్లో దొంగతనం చేశాడో ఆ ఇంటి యజమాని శ్రీపతిగారే వాడిని తమించి విడిచిపెట్టే పనే మనం చెయ్యగల్గితెముందే! రామపులు నిజమైన దొంగైతే వెళా. రయిన వస్తువులతో తిరిగి వెళ్ళాడు వాడిలో దెయ్యే పరివర్తనకలిపుంటుంది. దేనివలని తప్పని గ్రహించి శ్రీపతిగారి దగ్గరకువచ్చాడు. అదే కాపట్లతో కాళ్లలు శ్రీపతిగారు వాడిని మేమే అవకుండా తిరిగి యథాప్రకారంగా పనిలో చెర్చుకున్నారు. అదేమంతమంచి పనిగాదని మనమంతా అంటే వాడు తమార్చుడు ఇందులో మీకోశ్యం అనవ సరం అని మందలించారు—జ్ఞానోదయం వుందా?—" అన్నాడు.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. కొంతకాలం నిశ్శబ్దంగా గడిచింది.

"కాబట్టి వాడు నిర్విచారంగాతిరగు తున్నాడు. ఇప్పుడు పరాపరి రంగయ్య మాకు యింటికి వెడతాడమకొంటూ...." అని అన్నాడు కాళ్ళ మధ్యలోవున్న ఒక యువకుడు

"ఓయ్ అంటే—"తిగ్గరగా కేకపాడు రామపులు "వస్తున్నా" అనాబోయింది.

"నేను రంగయ్య మామ ఇంటికి వెడు తున్నా గొడ్లమేత—నీరు చూడు.... పో—"అంటూ గొడ్లపాచిడిని అమరొని వున్న రంగయ్య ఇంటికివెళ్లాడు.

అరుగుపై చతికిలపడుతూ'మామా' అని కేకపాడు.

"లేడు—"

"పొగాకు వస్తా"

"అక్కడ తెచ్చి పికిరేందుకు వీళాత యెవరూ లేరు....పోయిలా....'

ఆ మాటతో మండిపడి కోపంతో వూగిపోయాడు.

'ఈ పనుమన్నావ్?—' అంటూ విసు రుగా చేతికర్ర తమరొని గుమ్మంలో అడుగుపెటాడు దగ్గరగా మూసివున్న తలుపులను బలంగా తన్నాడు పిడికిలి అయ్యేలా.

"అసు ఇంట్లో కొంపదిడ్డావంటే మర్యాద దక్కదు దొంగచచ్చినవాడా!"

'దొంగ చచ్చినవాడా'

ఉదికుపయ్యాడు రామపులు ఎవరి పాతు యెతుకుపోయాడు? ఏవు, అద దాని వయ్యావు మరొకరెవరి యీ పాటికి వీ పరిగేదో వాడే అలియదు. వెధవ పొగాకువాడ కోపం వా కాన రాబాబా? ఇక్కడకొచ్చి అడగటంవాడే బుద్ధితక్కువ—'అంటూ వెక్కు తిరిగి గుమ్మంలోంచి దిగాడు.

"ఇదిగో—"అన్న పిలుపువిని వెను కకు తిరిగాడు పోగాకువాడతో యెదు రుగావచ్చి నిలబడింది "కన్ని".

కన్ని అనలు పేరు కనకం రంగయ్య ముతుగా "కన్ని" అని పిలిచేవాడు అదే పేరు వూళ్ళో అందరికీ వాడుకలోకి వచ్చింది.

ఆమెముఖంలోకి చురచురచూసాడు.

"అప్పుడే వాకాత వచ్చావా?"

కన్ని సమాధానం చెప్పలేదు.తనవన్న దానికి మోటుగా ప్రవర్తిస్తుందను కున్నాడు కాని అటువంటిదేమీ జరక్క పోగా

"నేను తొందరపడినాను మాబావన్నతో వున్న చనువుకొద్దీ రోజూవచ్చి పొగాకు తిమకొని చుట్ట కాల్చుకుంటూ కబు ర్లాడుకుంటూ పోతువున్నావు అలాగే యిపాళా వచ్చావు.ఆ అలోచనలేకుండా నేను మాటకాలాను—" అని అంది

ఆశ్చర్యపోయాడు రామపులు ఉన్న ట్టుండి పొదుమ వ్రహించింది

"ఈదొంగ వచ్చినవాడిని నివిచ్చేము పీ పొగాకువాడ ఏపాలవిలువచేస్తుంది—"

కథానిక

అంటూ విసవిస వడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలైంది.

కనకం అన్నమాట మనసులో మెది లింది.

'దొంగ చచ్చినవాడు. పనేవచే ఉచ్చ రించాడు. తమ గ్రామమల ద్వపిలో దొంగ కాని ఎవరి పొమ్ము కాజేశానని తనని అవమాన భావంతో చూడాలి?

పొయంకాలం మండపం మీద కూర్చొని వాళ్ళంతా తనమ గురించి యెందుకు మాట్లాడుకోవాలి. వాళ్ళ విషయం తనకేమైనా పట్టించు కున్నారా? అంతా అందరికీ ఏదో ఒక విధమైన మచ్చకల్గిన వారే మాటకి మారుపాకు అందరికీ తెలిసిన నిజం ఇంతకూ తనదొంగగా వాళ్ళంతా నిర్వా రణ చేసి తీర్పిస్తే...."

ఆలోచనలకు అంతరాయం కల్గిస్తూ "రంగయ్య వాకా విన్ను తకొచ్చేత వరకు వాళ్ళ ఇంటి దగ్గర ఉండ మన్నాడు—"అని చెప్పాడు అంజి.

వెళ్లకనూ మానకనూ అన్న వంది గ్గంలో పడ్డాడు. ఒక తణం ఆలో చించాడు. తనంతవరకు దొంగగా నిర్ణ యించకలిగో ముందుగా కన్నికే అడిగి తెలుసుకొని తర్వాత ఆలోచించాలన్న నిర్ధారణతో బయలుదేరాడు.

రామపులు వెళ్ళేసరికి వీధి గుమ్మానికి కెదురుగా అరబయట చాదివేసుకు ని, దానిమీద పొగాకు పాయ కన్నించిం మరు తణంలోనే కన్ని మాటలు జ్ఞాప కానికొచ్చాయి.

రామపు పైకి తి గట్టిగా దులిపాడు పొగాకు దూలాని పడేలాగున.

ఇదంతా లోపల్నుంచి చూస్తున్న కన్ని ఇంకా కోపం చల్లారినట్టు లేదను కుంది.

రామపు కిందపరచుకొని కూర్చొని వాళ్ళంతా లోపలికి చూస్తూ పరుకున్నారు భామపులు.

మరికొంత కాలం గడిచింది.

"కన్ని—"కేకేశాడు తన వెనకగా నిలబడివున్నట్టుగా గమనించకుండా.

"ఎందుకు—"

"నేను దొంగవని నీకెవరు చెప్పారు?"

"ఒకళ్లు చెప్పేదేవుంది?ఊళ్ళో అంతా చెప్పుకుటూంటే తెలియదా?"

"అదా సంగతి! మన అయ్యగారి దున్నపోతు యీనిందని ఊళ్ళో వాళ్ళంతా అంటే కట్టెయదానికి వెడతా నన్న మాట!"

సమాధానం చెప్పకుండా లోపలకు వెళ్ళబోయింది.

"ఆగు....నేను దొంగతనం ఎందుకు చేసానో చెపుతాను.

కుతూహలంగా అతనికి దగ్గరగావచ్చి కూర్చుంది. అతను జరిగిన విషయం చెప్పటం మొదలుపెటాడు.

"ఆరోజు పొలం నుంచి మామూలు వేళకు అంటే పొయంకాలం ఇంటికి బయలు దేరాను అయ్యగారు బండి తోలుకుంటూ వాకు కొంచెం దూరంగా వస్తున్నారు.దారిలో చెలువు గట్టుమీద ఒకతను కూర్చొనివున్నాడు అతని వాలకంచూస్తే మన వూరువాడుకాదు. ఐస్తీ మనిషిలా కనపించాడు. చాలా బాగుగా ఉండగావున్నాడు. ఒంట రిగా ఆ చీకట్లో యెందుకు కూర్చు న్నాడో అడుగుదామనుకొని అయిబా అది వాకవసరం అన్న అభిప్రాయంతో ముందుకు వడిచాను.

కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి గాలి లో గలగలధ్వని వినిపించింది. అడుగుల చప్పుడు మరింత దగ్గరగా వినిపించింది. తలెత్తి అటువైపు పరిశీలనగాచూసాను గుడ్డి వెలుగులో దూరంనుండే ఆమెను పోల్చుకోలేకపోయాను. అటువంటి వేళలో ఆమె వంటరిగా రేతి పంచితో ఎక్కడకు వెడుతున్నదాయన్న సందేహం కల్గింది.

"ఎవరా కూర్చున్నది—"అన్న అయ్య గారి కేకతో వెనక్కు తిరిగాను. ఆగట్టు మీద కూర్చున్న తమ లేరి గబగబ దిగి పక్కనేవున్న మామిడి తోటలోకి పరు గెత్తాడు.

బండి వాకు దగ్గరగా వచ్చింది పక్కగా నిలబడి అటు చూడండి. "అంటూ ఇంతకు ముందుగా నేను చూచిన ఆమెనమ్మాన్న—వైపు చూపిం చాను. ఆమె కాదు. ఆశ్చర్యపోయాను ఆ చారిన ముందుకు వాకుంటా యెటు వెళ్ళినట్టు?—"

"ఎవరామె?" మధ్యలో అడిగింది కన్ని.

"ఆమె....నేను చెప్పబోయిమ్మన్నలో ఆగి" ఆమె ఎవరైతే నీకెందుకు జరిగింది చెపుతాను విను" అంటూ మళ్లీ చెప్ప బారంభించాడు.

"ఉన్నట్లుండి అగట్టు మీద కూర్చున్న తమ జాపకానికొచ్చాడు. మా మిడి తోటవైపు పరుగెత్తాను ఇదేమి తెలి యక అయ్యగారు కూడా వా వెనకగా వచ్చారు. ఆ తోటంతా తిరిగాను అతడు కనపించలేదు ఆమె కనపించింది ఆమెకు దగ్గరగా పరుగెత్తాను. దొంగ దొంగ అని అరుస్తూ చేతి సంచి వదలి పరు గెత్తింది. ఆవంచి తీసుకున్నాను. ఆమె ఆమెకేకకు తోట కావలాదారు మరి కొంత మంది పరుగెత్తుకొచ్చారు అయ్య గారుకూడా వచ్చారు చేతివంచి అయ్య నకు ఇచ్చాను అయిన ముఖం అదోలా వున్నట్టు తెలుసుకున్నాను వచ్చిన వాళ్ళంతా నే ఇచ్చిన సంచి లో యేముందో చూపించమని బలవంతం చేయడంవల్ల అయిన సంచిలో వున్నవి గుమ్మరించారు.

అందులోంచి బంగారు వస్తువులు, నోట్లు కట్టలు పనేవో కాగితాలు పడ్డాయి. అవన్నీ వారివే"

వాళ్ళంతా అనుమానంగా చూపారు తర్వాత విషయం మీ అందరికీ తెలిసిందే అని అన్నాడు.

"అదికాదురా చెప్పతేదే—"

"అది నీకు అనవసరం—"

"అయితే నువ్వు చెప్పివదలాలా అవర్థం"

"అందుకనే ఎవరికీ ఏమీచెప్పలేదు మన నిమిత్తంతోపంచెప్పాను నన్నింకేమీ మాట్లాడించకు .... పో—"

కన్ని తేలిచెడుతున్నట్టుగా అడుగుల ధ్వనివిన్పిస్తూ గడిపాడు మరుతణం లోనే "బాబోయ్" అన్న గావుకేక విని లేదాడు ఆకేక గురించారు?

కన్ని తిరిగి వెనక్కు పరుగెత్తు కొచ్చింది

"భయమేసిందా?"

"కేకేసింది నేను కాదు!"

"ఎవరో చూపిస్తా.... త్వరగారా" అంటూలయలు దేశాడు అతని వెనుక వడించింది కన్ని

* * *

"వాడు మళ్ళీ" రామపులు వెను కగావున్న కన్నినిచూసి శ్రీపతి మధ్య లోనే మాట ఆపి "మళ్ళా వంచి పెట్టే లోపలికు తినికెళ్ళు" అని అన్నాడు

పిధి గుమ్మంలో కడివున్న వంచీ పెట్టె తినికొని మేడపై గదిలోకి వెళ్ళింది

* * *

శ్రీపతిగారింటి వద మండి తిరిగి వస్తూ 'ఇంకాక సంగతి చెప్పినదంతా నిజం దోషి యెరో కూడా తెలిసింది అని అంది

రామపులు ఆశ్చర్యపోలేదు

ఆమె వైపు సూటిగా చూస్తూ" ఈ పొరి పీ యింటికివస్తే దొంగచచ్చినవాడా అనకుండావుంటేబాగుండు.... ఇకమాట్లాడ కుండా పద" అని అన్నాడు

ఇందులో ఆమె తప్పేమీలేదుఅయన గారు...."

"ఇదిగో నీ దోషినని కనీనం మన్నించకా దారివైపా తెల్సుకుంటే చాలు పాకుత్పత్తి మిగతాసమయాలు మనకు అనవసరం....పద...."

* * *

మండపంమీద గ్రామస్థులు చేరారు!

దూరాన్నుండివస్తూన్న రామపుల్ని చూసి వాళ్ళలో ఒకడు" ఆరోజవాడు నిజంగా దొంగిలించింది తిరిగి యిచ్చే పోయినా పోయిన సొమ్ము కష్టపడి సంపాదించవచ్చు.అదేధైర్యంతో ఈ బోలు ఆ వాడు. వాడు తమార్చుడు అని అన్నాడు శ్రీపతిగారి ఈరోజు శ్రీపతిగారి భార్య యెవడితోనో లేచిపోయిందన్న అపకీర్తి పొగొట్టుకోగలడా? పూర్వపు పరువు ప్రతిష్టలు మళ్ళీ కాపాడుకో గలడా—"

"మీ వెర్రిగాక పోతే ఇంకో బదే శ్శాల్ మపిపూర్ చేసుకోలేదేవాడికి రెండో పెళ్ళయిటే? అందులో పొంగారే వయసులో వున్నవి ప్రకృతి సహజమైన ఆనందం అనుభవించాల్సిన వయసు ఆమెకూ వాడికీ పూర్వ పరిచయం వుందట!"

రామపులు వాడికి దగ్గరగా కావ డంతో వంకాపడ ఆగిపోయింది.

వారందరి దృష్టిలో రామపులు దోషి

రామపుల దృష్టిలో ఆమె దోషి కాని కనకం దృష్టిలో దోషి మరొకరు.

రచయితగా గాంధీ మహాత్ముడు

—కె. పి. ఎస్. మీనన్

గత 60 సం॥ల జీవితంలోనూ నాకు అదృష్టవశాత్తూ కలిగిన ఆనందకరమైన పరిచయం ఎవరి పేర్కొనమని వాతావరణం కారణం ఎవరి నైనా అడిగితే 'గాంధీ యుగంలో జన్మించడం' అని సమాధానం వస్తుంది ఇదివరకు వర్డ్స్ వర్త్ అనే ఇంగ్లీషు కవి కూడా ఫ్రెంచి విప్లవ కాలంలో కాలు జీవించి వుండడం తన అదృష్టంగా భావిస్తున్నానని ఒకానొక సందర్భ రచనలో చెప్పుకున్నాడు

నాకు అప్పటికి 18 సం॥ల గాంధీ మహాత్ముని తొలి దర్శనం నాకుఅప్పుడే అయింది నేను తదుపరుకుంటున్న మద్రాసు క్రైస్తవకళాశాల ఆవరణలో ఒక బహిరంగ సభలో ప్రసంగించడానికి గా ధీజీ అక్కడకు వచ్చారు

ఆయన మద్రాసుకు అప్పుడే మొదటి సారిగా వచ్చారు. అప్పటికి కొద్ది కాలం ముందే ఆయన బహిరంగ సభలలో ప్రసంగించడం కారంభించారు ఆయన ప్రసంగం నాపై ఎటి ప్రభావాన్ని ప్రసరించిందో అప్పుడే నేను డైరీలో రాసుకున్నాను. 'బహు ప్రసంగాలు' అనే పేరుతో కేవ పలువరిస్తున్న, గట్టి దంగా నా మనసు అలిపోకుండా నిస్తే పొందువరచబడి వున్నాయి ఆయన ప్రసంగంలో వేద పటాలోగమేమీలేదు పాండిత్య ప్రదర్శన లేదు హాస్యోక్తులు విసురులు లేవు గుక్క తిప్పకుండా పొగిన ప్రసంగం కాదది. కాని అది జీవనది ప్రవాహం లాంటిది. తెల్లారుజామున పొతంలో రాణి అనే పేరుతో వ్యవహరించబడే జలప్రవాహం లా మెల్లగా, పాపిగా, హాయిగా, ప్రయోజనాత్మకంగా పొగి పోయినా ప్రసంగం,అది పత్యబాహిని పత్యం. శివం, సుందర అందులో గూడు కట్టుకున్నాయి.

ఆయన రచనలు కూడా సత్యవాహి నులే అందుకే అవి అత్యంత సుంద రంగా వుంటూ మనస్సును ఇట్టే ఆకట్టు కొంటాయి తన రచనలలో సౌందర్య పుష్టికోసం బుద్ధిపూర్వకంగా ఆయన నన్నూ ప్రయత్నించలేదు. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ వలె ఆ చేతనంగా నైనా సౌందర్య పుష్టి కూర్పుడంలో పొవ్వకాలాను పాటించలేదు "మనో నైర్మల్యమే సౌందర్యం" అన్నాడు గాంధీజీ ఒకసారి ఆయన మనో నైర్మల్యం ఆయన రచన శైలిలో ప్రతిబింబించింది.

గాంధీజీ కార్యవాది సాహిత్యకారు డుకాదు.కళ్ళుచిగా చెప్పాలంటే ఆయన ఒక పుస్తకం వ్రాశాడు అదే "సత్యా న్వేషణ" అనే పేరుతో ప్రచురితమయిన ఆయన ఆత్మకథ 1920 వరకూ ఆయన జీవిత కథ అందులో వుంది ఆ తరువాత ఆయన హృతంత్రోద్యమానికి తన జీవి తాన్ని పూర్తిగా అంకితం చేయడంతో అవి రాజకీయ రచనలే అవాయి

అటు తణం వారకు గాంధీజీ ఏదో ఒకటి వ్రాస్తూనే వున్నారు లేఖలు వ్యాసాలు సంపాదకీయాలు ఒకటే మిటి ఇలాటివెన్నో ఆయన కలంనుంచి అనంత ప్రవాహంలా వెలువడి భారత జాతిని ఉత్తేజ పరిచాయి. ఉదీపంచ వేళాయి దక్షిణాఫ్రికాలో 'భారత వాణి' అనే పత్రికను స్థాపించి దానికి సంపాదకత్వం వహించారు అది తన జీవిత ప్రతిబింబంగా ఆయన చెప్పుకు న్నారు. ఆ పత్రికలో పడిన వ్యాసా

[మిగతా 5వ పేజీలో]

ప్రపంచ శాంతికై జీవితాంతం కృషి చేసిన నెహ్రూ

—కె. పి.ఎస్. మీనన్

1955వ సంవత్సరం జూన్ నెల చివరి రోజులు. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ సోవియెట్ యూనియన్‌లో అప్పుడు సౌహార్ద యాత్ర సాగిస్తున్నారు. నెహ్రూ జీవితానికి, లక్ష్యానికి చిహ్నా మాత్రమైన ఒక దృశ్యాన్ని నేను చూశాను. కుమారైనైనంటరాగా ఆయన ఉరల్ నది వంతెన పను చాటుకున్నారు. నది కిరివైపులా మేగింటోగోర్స్క్ అనే ఉక్కుపట్టణం నిరించివుంది. మన దేశం మొత్తంమీద పాలీకా ఎంత ఉక్కు ఉత్పత్తవుతోందో అంత ఉక్కు ఆఉక్కు నగరంలో నే ఉత్పత్తవుతోందంటే. ఆనగరం విశిష్టతను ఊహించుకోవచ్చును. తూర్పు పడమర దిక్కులమధ్యనున్న అవంతెనను నెహ్రూ చాటగానే, సోవియెట్ యాత్రలో వెంటవచ్చిన సోవియెట్ తొలి ఉపవిదేశాంగమంత్రి శ్రీ వి వి కుజెనెట్‌సోవ్ ఆయన పిలా ప్రశ్నించారు

"మీరిప్పుడేంచేశారో తెలుసా? బరోపాపాటి ఆసియాపాలవ్వారు."

కొద్ది నిముషాలాటు నెహ్రూ మౌనంగా వుండిపోయారు. ఏదో ఆలో చనలో మునిగిపోయినట్లుంది బరోపా ఆసియా ఖండాల సంబంధాల పరిణి ఆయన మనోనేత్రాలముందు సాక్షాత్కరించినట్లుంది. అప్పుడాయన ఉరల్ నదికి ఆసియా వైపునున్న కర్గాగా కాలనూ, కొలుములనూ, పొగగొట్టా లనూ, ఆ నదికి బరోపా వైపునున్న అందమైన వసతిగృహాలనూ, క్లబ్బులు, సినిమాలు, రంగస్థలాలనూ కొంతసేపు పరిశీలించి వవ్వుతూ ఇలా అన్నారు.

ఆసియా కష్టిమ్తూవుంటే బరోపాపాటుల సంతోషాలతో కొంతకాలంగట్టడం మీకు కూడా ఇష్టమేనన్నమాట.

ఇవి నెహ్రూ చలోక్తికి అన్న మాటలు, శ్రీ కుజెనెట్‌సోవ్, తక్కిన వి దేశస్థుల్ మిత్రులు ఆయన చలోక్తికి సంతోషించారు. అయితే ఆ చలోక్తి లో తిగా అర్థ రహితం కాదు స్వతీమ ఫర్డ్ పణికర్ జాస్కోడిగామా యుగంగా వర్ణించిన కాలంలో ముఖ్యంగా పశ్చిమ యూరప్‌లో పారి శ్రామిక విప్లవం సంతరం ఆసియా ఆధిపత్యాలలో బరోపా పెత్తనం కాలాయిం చింది. ఆసియా. ఆఫ్రికా ప్రజల కష్టిమ్తూ వుంటే బరోపా జాతుల వారి కష్టఫలాన్ని అనుభవిస్తూ వుండే వారు. అయితే బరోపా జాతులు కమపడలేదని కాదు. వారు కష్టపడిన విధానం భిన్నమైనది. ఆసియా దేశాలు ముడి పదార్థాలను ఉత్పత్తి చేసి సరఫరా చేస్తూ వుంటే బరోపా వాటితో వస్తూత్పత్తి పొంచి లాభాలు పొందేది. ఈ విధంగా ఆసియా ఆఫ్రికా తయారయ్యాయి ఆఫ్రికా ఆసియా ప్రజల కష్టాన్ని బరోపా ప్రజలయోజనా లకు వినియోగించుకునే వేది

జార్ పాలనలో రష్యాకూడా కొంతం ఆలస్యంగా ఇందుకు పూను కుంది. అయితే రష్యా పొరుగునవున్న ప్రాంతాలకి మాత్రమే ఈ ఒత్తిడి తగి లింది. అందుకే నెహ్రూ చలోక్తిలో మీరు "కూడావా" అనే విమర్శవుంది పురాణజ్ఞప్రకారం కృష్ణ 16వ శతాబ్దిలో విశేష ప్రాముఖ్యంగల శాస్త్ర పరిశోధనలు పారిశ్రామిక విప్లవం-పిటి ప్రభావం రష్యాపై పడలేదు పీటర్ ది గ్రేట్ ఇవాన్ ది టెరిబుల్ ఎంటి మహాపనులు అవతరించినా రష్యా మొత్తం మీద బరోపా చరిత్ర గతికి లోను కాలేదు అప్పుడప్పుడు బరోపా మంచి పరిణామాలు రష్యాను చుట్టుముట్టినా రష్యా మారలేదు. పశ్చిమ బరోపా ప్రజలలో మమమైన పరిణామ పాదించాలంటే విప్లవం తప్ప మార్గాంతరం లేకపోయింది ఇటి విప్లవమే మరింత తీవ్ర స్థాయిలో పైకాలో సాగుతోంది.

భారతదేశంలో కూడా విప్లవం సాగుతోంది అయితే ఇది కొంత భిన్నమయినది. రష్యా అంత కంటె ఎక్కువగా పైనా పాశ్చాత్య దేశాలతో సంబంధాలు తెగతెంపులు చేసుకొని విప్లవాన్ని ప్రారంభించాయి కాని భారతదేశం పాశ్చాత్య దేశాలతో సంబంధాలు తెగతెంపు చేసుకోలేదు పై చెప్పుబాటిని పట్టడం చేసుకుంది.

భారత-చైనా దేశాల విభజనలో ఈ వ్యత్యాసానికి అనేక కారణాలు చెప్పవచ్చు. విధానేక వ్యవస్థలను, భిన్నభిన్న సంస్కృతులను సమన్వయ పరిచి మేలుకలయికను రూపొందించడం భారత దేశానికి అనాది సిద్ధంగా వచ్చిన విద్యే. చైనాపరి భారత దేశానికి గొప్ప లక్షణాలు చెప్పుకోవడం బాగాయిలు చెప్పుకోవడం అలవాటులేదు., సాగరతీరాలు కాని కాదాలిలవిగాని తక్కిన దేశాల ప్రజ లందరూ అవాగారికులవళాని, చైనాపరి భారత దేశం ఎప్పుడూ ఖాళీంతలేదు. అంతేకాదు భారత చైనా దాన్యంలో కూడా వ్యత్యాసంవుంది భారత దేశాన్ని ఒక ఒక దేశం కొల్లగొట్టుకుంది. అని ఇతర పెద్ద దేశాలను భారతదేశం దరికి రానివ్వలేదు. కాని చైనాను అనేక రాజ్యాలు కొల్లగొట్టుకున్నాయి అందుకే చైనా మామూలు పరిపాలనా, ఐనప్పటికీ రాజ్యాలను ప్రేమగా కలుపుకుంటున్న కామదేవునంటి వలన అయి పోయింది అని వసిఎట్ సేన్ కాపో యారు. పాతతత్త్వంతోపంభారత దేశం ఒక్క దేశంతోనే పోరాటం వల్లవలసి వచ్చింది. కాని చైనా పాతతత్త్వం పాదించడంతోపం అనేక రాజ్యాలను ఎదుర్కొనవలసివచ్చింది. తన ప్రేమ సిద్ధాంతంద్వారా, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యా జాడంపట్ల భారతదేశానికగల వ్యతిరేక తను బ్రిటిషు ప్రజలపట్ల ప్రేమగామార్చ గలిగిన గాంధీ మహాత్ముని వంటి కాయకు డు చైనాకు లేకపోయాడు.

స్వాతంత్ర్యసిద్ధి అనంతరం విభిన్న దేశాలతో సంబంధాలను పెంపొందించుకు నేందుకు కృషి చేసింది. అంతకుముందే సంబంధాలుకలిగి దేశాలతో కొత్తగా సంబంధాలను నెరపుకొంది. రిపబ్లిక్ అయినతరువాతకూడా బ్రిటన్‌తోనూ, కామన్వెల్తు వ్యవస్థతోనూ సంబంధా లను విరిచెట్టుకుంటి దేశదేశాల మధ్య భావనవ్య, పొందరభావాలను పెంపొందిం చిన మహామహుడుగా చరిత్రలోకి పేరొందిన జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ప్రకటనాధికేతగా వుండడం భారత దేశం అదృష్టం.

తక్కిన ఆసియా దేశాలతో భారత దేశపు సంబంధాలను పునః స్థాపించు కొనడం ప్రధాన కర్తవ్యమని నెహ్రూ భావించారు. బ్రిటిషు హయాములో భారత దేశానికి పొరుగునవున్న ఆసియా దేశాలను గురించి పరిగా తెలియకుం బరోపా దరిక్ర కొన్నిక రాజాలను గురించి రాణులను గురించి యుద్ధాలను గురించి వంధులగురించి విప్లవాలను గురించి ప్రతిపక్ష జాలను గురించిమాత్రం బాగా తెలుసు. ముఖ్యంగా చైనాతో భారత దేశానికి నెహ్రూ అనుబంధాలా లెర్పరిచారు. అదంద్రార్కమూ ఆసియ ఖండాలు విడిపోకుండా ఉండగలవని ఆయన గాఢమైన ఆశ. కాని అది అడి యాశ అయింది. నెహ్రూ జీవితకా

[మిగతా 4వ పేజీలో]

చేనేత పరిశ్రమకు సేవ

క్రొత్త చేనేత నమూనాలు: క్రొత్తవి. అందమైనవి అయిన నమూనాలను చేపట్టుకే. మీరు మీ చేనేత బట్టలను ఎక్కువ ధరలకు విస్తృతమయిన మార్కెట్టులో అమ్మవచ్చును. ఈ నమూనాలు చేనేత పనివారికి చాలా తక్కువగా, నామ మాత్రమైన ధరలోను. చేనేత పనివారల సహకార కేంద్రాలకు ఉచితంగాను లభిస్తాయి. చేనేత పనివారల సేవా కేంద్రాల ఆర్డిస్టులు, సుసంపన్నమూ. దేశవ్యాప్తమూ అయిన నమూనాలను వివిధ రంగుల్లోను క్రొత్త క్రొత్త రకాల్లోను కనిపెడుతున్నారు. సాంప్రదాయకమయిన నమూనాలను మరింత సుసంపన్నపరచడంవల్లను, నవయుగపు అలంకరణ, అందాల, అవసరాలకు తగిన నమూనాలను సృష్టించడం వల్లనూ ఈ పనులు వచ్చాయి

అఖిల భారత చేనేత బోర్డు

చేనేత మీకు దగ్గరలోనున్న

చేనేతపనివారల సేవా కేంద్రము
అఖిల భారత చేనేత బోర్డు
20, ఆలివర్ రోడ్,
మైలాపూర్, మద్రాసు-4
సబ్-సెంటర్ కాంచీపురంనకు.
వ్రాయండి.